

Nederlands Tijdschrift voor Fiscaal Recht 2018/2067	
UBS-rekeninghouder: geen verlengde navorderingstermijn voor box 1-correcties, inkeerregeling niet van toepassing; Rechtbank Den Haag, nr. AWB - 17 _ 6347	
Belastingjaar/tijdvak	2004-2014
Brondocumenten	Rechtbank Den Haag 22 mei 2018, nrs. 17/6347 e.v.
Wetsartikelen	AWR - art. 16 AWR - art. 67n
Auteur	Mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma [1]
Publicatiedatum NTFR	13-9-2018
Afleveringsnummer	37
Rubriek	Formeel belastingrecht
ECLI	ECLI:NL:RBDHA:2018:5920

Samenvatting

Op 23 juli 2015 heeft de Belastingdienst informatie over Nederlandse UBS-rekeninghouders bij de Zwitserse autoriteiten opgevraagd (het groepsverzoek). Bij brief van 16 september 2015 heeft de UBS haar rekeninghouders over het groepsverzoek geïnformeerd. Vanaf september 2015 heeft de Belastingdienst diverse gegevens van de Zwitserse autoriteiten ontvangen over Nederlandse UBS-rekeninghouders. Op 27 september 2015 is voor het eerst in diverse Nederlandse media over het groepsverzoek bericht. Bij brief van 1 oktober 2015, door de inspecteur ontvangen op 6 oktober 2015, heeft belanghebbende een inkeerverzoek ingediend ter zake van zijn UBS-rekening en een Duitse rekening. De inspecteur legt vervolgens navorderingsaanslagen met vergrijpboetes op. In geschil is of de verlengde navorderingstermijn op de box 1-correcties van toepassing is en of de inkeerregeling van toepassing is. De rechtbank oordeelt dat de verlengde navorderingstermijn niet van toepassing is op de box 1-correcties, omdat de inspecteur niet aannemelijk heeft gemaakt dat de verzwegen inkomsten op het gebied van de woninginrichting in het buitenland zijn opgekomen. De rechtbank verminderde daarom een aantal navorderingsaanslagen. Voorts oordeelt de rechtbank dat de inkeerregeling niet van toepassing is. Belanghebbende had op 1 oktober 2015, gelet op de aandacht in de Nederlandse media die aan het groepsverzoek was besteed, objectief gezien redelijkerwijs moeten vermoeden dat de inspecteur door het groepsverzoek van zijn UBS-rekening op de hoogte zou komen en dat de inspecteur ook van de Duitse rekening op de hoogte zou komen, aangezien belanghebbende de gelden van zijn Duitse rekening naar zijn UBS-rekening had overgeboekt.

(Beroepen gegrond.)

Commentaar

Rechtbank Den Haag heeft achtereenvolgens drie uitspraken gedaan met betrekking tot (al dan niet vermeende) UBS-rekeninghouders, die nog in zaken van vele lotgenoten bij die bank en (tot dusverre) bij Credit Suisse, Julius Baer en BNP Paribas van belang zullen zijn. De andere uitspraken zijn opgenomen in respectievelijk [NTFR 2018/2068](#) en [NTFR 2018/2069](#), met commentaar van ondergetekende.

Evenals in de uitspraak van 15 mei 2018, nr. 17/4338, [NTFR 2018/2068](#) wordt geoordeeld dat iedere UBS-rekeninghouder na publiciteit over het groepsverzoek aan Zwitserland te laat was om in te keren. In onderhavige uitspraak van 22 mei 2018 ontbreekt kennelijk een (tweede) verzoek aan Zwitserland om vast te stellen dat deze betreffende belastingplichtige door de UBS over het groepsverzoek is geïnformeerd – het komt althans niet aan de orde. Wel is gesteld dat belastingplichtige niet door het groepsverzoek is geïdentificeerd. Maar dat kan aan het oordeel van Rechtbank Den Haag ook hier ‘niet afdoen’. Ten onrechte, zie verder mijn commentaar bij voormelde uitspraak van 15 mei 2018.

Andere kwesties die in deze uitspraak aan de orde komen, zijn enerzijds de al dan niet verlengde navorderbaarheid van in het buitenland gestalde inkomsten en anderzijds de vraag in hoeverre andere inkomsten en vermogens door een te late melding ten aanzien van UBS worden meegezogen.

Wat betreft de toepassing van de verlengde navorderingstermijn op in het buitenland gestalde inkomsten is de rechtbank snel klaar. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 16 maart 2018, nr. 16/06097, [NTFR 2018/664](#) (met name in r.o. 3.4) hierover de knoop doorgehakt: eenmaal in Nederland verdiende inkomsten worden door het naderhand buiten het zicht van de fiscus in het buitenland

storten daarvan niet alsnog van buitenlandse oorsprong. Hoeveel tijd er zit tussen de verdienste en het afstorten, is daarbij niet van belang.

Het is overigens aan de inspecteur om aan te tonen dat de inkomsten in het buitenland zijn verdiend in plaats van aan de belastingplichtige om de onjuistheid van die stelling aan te tonen. Op het aspect 'opkomen in het buitenland' en daardoor de bevoegdheid ex art. 16, lid 4, AWR om langer na te vorderen, is omkering van de bewijslast niet van toepassing. Voor die vraag blijven te allen tijde de normale regels van bewijslastverdeling gelden, met andere woorden: die bewijslast blijft op de inspecteur rusten. Daarbij is de 'enkele stelling' dat inkomsten in het buitenland zouden kunnen zijn opgekomen niet voldoende. Wel zal de aard van de inkomstenbron een rol spelen voor de vraag hoe snel aannemelijk is gemaakt dat inkomsten in het buitenland zullen zijn opgekomen.

Tot slot speelde in deze uitspraak de vraag naar de tijdigheid van de melding ten aanzien van ander vermogen en – binnen de binnenlandse navorderingstermijn verdiende – gestorte inkomsten. Naast de UBS-rekening bestond er namelijk ook één bij de Deutsche Bank, van 2004 tot 2007, waarna het vermogen is overgebracht naar de aansluitende rekening bij de UBS. Verder heeft in 2012 een storting van inkomsten op de UBS-rekening plaatsgevonden. Tegen het oordeel dat de melding ook op die punten te laat is, valt weinig in te brengen. Uit de bankstukken van UBS zal direct volgen dat er een voorafgaande rekening moet zijn geweest en dat de storting in 2012 heeft plaatsgevonden. In veel gevallen worden andere rekeningen echter wel alsnog als tijdig gemeld aangemerkt, wanneer deze naast een UBS-rekening hebben gelopen en er geen directe verwijzingen naar de andere rekening kunnen worden gevonden.

[1] Vanessa Huygen van Dyck-Jagersma is verbonden aan Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

 NAAR BOVEN

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2018-2067>

Datum: 4-10-2018 12:38:07

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers.

Niets uit NDFR mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.